

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2019, č. j. OAM-71/LE-LE05-VL13-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 45 Az 9/2019 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost proti výroku II. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 45 Az 9/2019 - 20, **se odmítá.**
- II. Výrok I. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 45 Az 9/2019 - 20, **se zrušuje** a věc **se** v tomto rozsahu **vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 4. 2019, č. j. OAM-71/LE-LE05-VL13-2018, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 19. 6. 2019, č. j. 45 Az 9/2019 - 20, ustanovil žalobci zástupkyní Mgr. Eriku Turzovou Baloghovou, advokátku, se sídlem Jeseniova 55, Praha 3, pro řízení o žalobě proti uvedenému rozhodnutí žalovaného (výrok I.) a vyzval žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení doplnil žalobu o žalobní body, navrhl výrok rozsudku a navrhl důkazy k prokázání svých tvrzení (výrok II.). Krajský soud konstatoval, že ačkoliv v posuzovaném případě došlo k naplnění všech nutných předpokladů pro ustanovení zástupce, při výběru konkrétního zástupce není soud povinen

vždy respektovat přání žalobce. Následně konstatoval, že v posuzovaném případě nebylo prokázáno, že by žalobcem navrhovaný zástupce JUDr. Ing. Jakub Backa, advokát, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, žalobce již dříve v řízení o mezinárodní ochraně zastupoval či byl s případem seznámen. S ohledem na specializaci na cizinecké a azylové právo ustanovil soud zástupkyní žalobce advokátku Mgr. Eriku Turzovou Baloghovou, která skýtá záruku řádného a kvalifikovaného právního poradenství.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní namítl, že v posuzovaném případě nebyl dán důvod pro to, aby mu nebyl ustanoven zástupcem JUDr. Ing. Jakub Backa. Zmíněný advokát pravidelně dojížděl do Zařízení pro zajištění cizinců Balková, odkud se znají. Stěžovatel ho kontaktoval poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí o mezinárodní ochraně, přičemž JUDr. Ing. Jakub Backa byl již s věcí seznámen, s ustanovením souhlasil a stěžovatel má k němu důvěru, k čemuž však krajský soud nepřihlédl. Nejvyššímu správnímu soudu proto stěžovatel navrhl, aby zrušil napadeného usnesení a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že ponechává hodnocení kasační stížnosti na Nejvyšším správním soudu, protože směřují výhradně do procesní činnosti krajského soudu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5] Podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě končí) nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19). Z právě citovaného usnesení rozšířeného senátu současně plyne, že ač je povinné zastoupení stěžovatele bez příslušného právního vzdělání advokátem obecně jednou ze základních podmínek řízení o kasační stížnosti, ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se neuplatní v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jež slouží toliko k zajištění podmínek řízení nebo jeho řádného průběhu. Napadené usnesení, kterým krajský soud žalobci pro řízení o žalobě ustanovil jiného, než jím požadovaného zástupce, je nepochybně takovým procesním rozhodnutím. V řízení o této kasační stížnosti tak nemusí být splněna poplatková povinnost ani podmínka povinného zastoupení stěžovatele advokátem.

[6] Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou přípustnosti podané kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost proti výroku II. napadeného usnesení krajského soudu není přípustná, neboť se v tomto rozsahu jedná toliko o rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, publ. pod č. 973/2006 Sb. NSS). Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti výroku II. napadeného usnesení krajského soudu odmítl podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou. Ve zbylém rozsahu shledal kasační stížnost přípustnou.

pokračování

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal výrok I. napadeného usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[8] Sporná je v projednávaném případě toliko otázka, zda byl krajský soud při rozhodování o ustanovení zástupce povinen přihlédnout k návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce JUDr. Ing. Jakuba Backy, advokáta.

[9] Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 - 141, bude namíste *„vyhovět návrhu na ustanovení konkrétního zástupce především tehdy, bude-li takové rozhodnutí opřeno o rozumné a věcné důvody a současně nebude v rozporu s jinými hledisky, které je nezbytné při rozhodnutí o konkrétní osobě zástupce vzít v úvahu. Pokud totiž účastník řízení navrhne konkrétní osobu, která by jej měla zastupovat, obvykle tak činí z důvodů, které pokládá za rozumné a věcně oprávněné.“*

[10] Platí tedy, že pokud účastník řízení navrhne ustanovit svým zástupcem konkrétní osobu a zjistí-li soud, že tento návrh je opřen o rozumné a věcně oprávněné důvody, pak je namíste zpravidla takovému návrhu vyhovět. Důvodem pro nevyhovění návrhu na ustanovení konkrétního zástupce mohou být především okolnosti, které svou povahou či významem převažují nad respektováním rozumných a věcně oprávněných důvodů, jež účastník uvedl ve svém návrhu.

[11] V posuzovaném případě stěžovatel v žalobě uvedl, že advokát JUDr. Ing. Jakub Backa pravidelně poskytuje právní pomoc v zařízeních pro zajištění cizinců, cizineckou problematikou se zabývá, s případem byl již seznámen a stěžovatel má k němu důvěru. Stěžovatel tak ve svém návrhu uvedl, z jakých rozumných a věcně oprávněných důvodů chce za svého zástupce právě JUDr. Ing. Jakuba Backu. Zároveň podle Nejvyššího správního soudu nejsou známy žádné důvody, které by ustanovení JUDr. Ing. Jakuba Backy zástupcem stěžovatele pro žalobní řízení bránily. Současně s ustanovením tohoto advokáta nevzniknou žádné nadbytečné náklady.

[12] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ustanovení JUDr. Ing. Jakuba Backy, advokáta, zástupcem stěžovatele pro žalobní řízení nebránily žádné relevantní okolnosti, a proto měl krajský soud tomuto návrhu vyhovět.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedeného vyplývá, že napadené usnesení je nezákonné z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. věty první před středníkem zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil Nejvyšší správní soud v tomto zrušujícím rozsudku, je krajský soud vázán podle § 110 odst. 4 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu